

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Alap téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

A pandémiás időszakban szünetelnek a rendszeres keddi és csütörtöki közösségi foglalkozások a Bokor portán.

A pandémiás időszakra válaszul, benső indíttatásból született meg 2020. március 29-től a kisközösségi, rendszeres – családi – tanulás, amelynek témája továbbra is AZ ANGYAL VÁLASZOL könyv tanítása.

„Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2020. április 26.

Tartalom:

„Ma éjjel az ostyáról álmodtam, de nem értem a jelentését”

Mi az átok?

Van-e az ember világán kívül olyan világmindenség, amely tőle független?

„És lesz Új Föld és Új Ég.”

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Kedves Testvérek! Mindenkit szeretettel köszöntök a mai összejövetelünk alkalmával. Egy imával kezdjük. Mennyei Atyám! Most már talán mondhatjuk, hogy rendszeresen jövünk össze, pótolva azt a közösségi összejövetelt, amit eddig egy nagyobb közösségben tudtunk megtenni. Viszont most itt a vírushelyzetre való tekintettel el vagyunk zárva egymástól, de a szívünk és lelkünk nincs lezárva, hiszen mindannyian tudunk egymáshoz kapcsolódni, és elsősorban azért tudunk egymáshoz kapcsolódni, mert Hozzád kapcsolódunk. Tudjuk jól, hogy minden közösséget az tesz Jézusivá, hogy az egyének egyénenként vannak bekötve Hozzád, egyénenként tartják a kapcsolatot Veled. Köszönjük, hogy mi ezt megtehetjük itt, és felkínálhatjuk majd a testvéreinknek mindazt a tartalmat, mindazt a tanítást, amit ezen a mai napon nekünk szántál, és általunk fogalmazol meg mindenki számára. Ámen.

Ámen.

D: Az Angyalkönyvben a 8. Beszélgetés Gittával elejéről olvasnék egy részletet:

„- **Az ostya a teremtés képe**

Az Új Ostya az Új Teremtés képe.

G. Álomban az anyag jelentősége fontosnak látszott.

De nem világos.

- **Figyelj!**

Az ember - Ádám - bűne megátkozta az anyagot.

Ha az átok letelik,

az anyag újra szentség lesz.”

J: A te könyveden ott van, hogy „Ma éjjel az ostyáról álmodtam, de nem értem a jelentését”, mert ezt a részt nem olvastad fel.

D: Igen, mert ezt nem tartottam fontosnak.

J: Javaslom, hogy zárásul vegyük bele azt a nagybetűs részt is, hogy „AZ ANYAG ISTEN GYERMEKE.”, mert a következő felszólítása az az angyalnak, hogy „Kérdezz!”, tehát idáig tart ez a témakör. „Itt az idő” - ezzel kezdődik. Nekünk is itt az idő, itt a kérdés. Ahhoz, hogy meg tudjuk, hogy mi az új ostya, meg kell tudnunk azt is, hogy mi a régi. Mi a régi ostya?

D: Amit Jézus hirdetett?

J: Van-e más ostya? És ezt hirdette-e Jézus?

M: Jézus az Igét hirdette és az a régi ostya. Mert az új az az angyalé.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Menjünk tovább. Mi az ostya?
- M: Táplálék.
- J: Mi a régi ostya?
- D: Jézus teste.
- J: Az ostya mit jelenthet Gitta számára?
- D: Szellemi táplálékot.
- M: Gitta számára szerintem azt, ami a vallásba van. Ő még nem tudja azt, hogy most mi fog majd következni. Ő benne még a régi van.
- J: A régi a vallásban megjelenő tartalmat jelenti Gitta számára. Tehát a kérdés, hogy az az ostya, amit ő a vallás szerint Jézus testeként értelmez, az az álmában mit jelent? Mert, ha ez nem jelentene neki problémát, és elfogadná ezt az értelmezést, akkor nem kérdezné meg. Vagy pedig az álma olyan tartalom volt, ami ezt az egészet megkérdőjelezi. Mit tudunk a Gitta tudása szerinti ostya tartalmáról? Nem sokat. A római katolikus egyház hitében az eucharistiában, az átváltoztatásban, amikor a pap elmondja a megfelelő szavakat, akkor abba a kenyérbe, amit ostyaként állítanak elő, - az ostyának a jelentősége, hogy kovász nélkül készítik el -, nehogy esetleg az evangéliumok szerint a kovász megsokasodjon és akkor az asszony keze alól mint az Ige elkezdjen dagadni. Kovásztalan kenyérként csinálják, azt mondják, hogy a pap szavainak a hatására Jézus beleöltözik abba az ostyába. Mert úgy értelmezik, hogy amikor Jézus az evangélium szavai szerint azt mondta, hogy „ez az én testem” – mondja a kenyérre, a borra pedig, hogy „ez az én vérem”, „ezt egyétek”, akkor ezt továbbgondolva most én meg nem mondom, hogy melyik egyházatya tanítására alapozva, vagy egyéb más zsinatoknak a tanításaira, vagy álláspontjainak az elfogadásával azt alakították ki, hogy Jézus a pap által ebbe beleöltözik vérével és testével is. Gyakorlatilag egy vértelen áldozatot mutatnak be újból. Keresztáldozatot. Nagyjából ez a régi ostyának a tartalma. Ezért van az, hogy már az az ostya a pap kezében annyira szent, hogy a Feri bácsi még nekem sem adta oda, hogy egy betegnek bevigye egy kórházba.
- M: Ez azt jelenti, hogy ők szó szerint értelmezik azt, amit Jézus mondott, hogy ő a saját teste és vére által.
- J: Ezt mondta Jézus?
- M: Mikor azt mondta, hogy ez az én testem és ez az én vérem, akkor ezt úgy értelmezik.
- J: De te azt mondd, hogy szó szerint úgy értelmezik, ahogy Jézus mondta. Jézus így mondta, hogy ebbe én beleöltözöm, mint test? Márpedig ezt hirdetik. A kérdésem az, hogy közösségünkben mire jutottunk az által, hogy Jézusnak ez a mondása, ez a

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- kijelentése mire vonatkozik, hogyan értelmezzük? Hogy „ez az én testem ez az én vérem ezt egyétek”.
- M: Ez az Igét jelenti, tehát nem a szó szerinti értelmezésnek vesszük ezt mi, hanem az Igét, a kimondott szót, az Atya tanítását jelenti.
- J: Ugyanis, ha összekötjük ezt János evangélistának az első fejezetének az elején elhangzó szövegével, amelyben azt mondja, hogy testté lett az Ige, testet öltött az Ige. Tehát Jézusban az Ige jelenik meg anyagtesti formában, anyagtesti mivoltában. Kinek az Igéje?
- D: Az Isten Igéje.
- M: Az Atya Igéje.
- J: Nem mindig használjuk az Isten szót, ki vagyunk egy kicsit hegyezve arra, hogy az Atya szót használjuk, mert a zsidók is az Isten szót bár nem használhatták, csak annak a megközelítését, hogy magasztos vagy fennkölt, örökkévaló. Tehát a Jahve szót nem nagyon használhatták. Ezt egyedül a főpap használhatta egy évben egyszer, amikor a bűnbánatot gyakorolták, de ennek ellenére az Atya szó jobban megközelíti az Istennek azt a megnyilvánulását, akit Jézus közvetít az ember felé.
- I: Az Atya, Fiúnak a viszonylatát az Atya szó jobban tudja takarni, mint az Isten, ami inkább a végtelenséget fogalmazza meg. Az Istennek a végtelenségét próbálja inkább hangsúlyozni, az Atya pedig a személyes kapcsolatot.
- J: Úgy hívták, hogy a távolságát, tehát távol van az Isten.
- I: Az Atya, Fiú kapcsolatában az Atya fejezi ki a kapcsolatot.
- J: Így van. Tehát akkor azt mondjuk, hogy az Atya Igéje, az Atya tanítása önmagába, önmagáról, Jézusban öltött testet a Földön. Mire van szüksége az embernek leginkább ezen a Földön ahhoz, hogy embernek tekintse önmagát?
- I: Szellemi táplálékra.
- J: Vagyis a valós Istennel, az Atyával való kapcsolatára. A zsidóknak ez a kapcsolat megvolt?
- M: Nem, nem volt meg.
- J: Hát hogy lett volna meg! Nem volt meg senkinek. Jézus melyik ígérsze fejezi ezt ki? „Senki sem ismeri az Atyát, csak a Fiú, a Fiút sem ismeri senki, csak az Atya”, „Senki nem jut az Atyához, csak Általam”. Ez pontosan kifejezi azt a tartalmat, hogy a zsidók ebben a vonatkozásban nem ismerték az Atyát. Ezért az Atya valós Igéje Jézusban

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- milyen módon öltött testet? Mondhatjuk, hogy teljességében? Ez azt jelenti, hogy hiánytalanul.
- M: Hiánytalanul.
- J: Ennek alapján Jézust minek mondjuk? Embernek vagy Istennek?
- I: Jézus ember volt vagy Isten?
- J: Ez a kérdés, hogy Isten volt vagy ember volt Jézus? Az által, hogy testet öltött az Ige.
- D: Hát akkor nem lehetett ember.
- J: Az emberre mi jellemző? Mi az alap? Mondhatjuk, hogy teremtmény? Az Isten Igéje, az teremtmény vagy teremtő?
- M: Teremtő.
- D: De az emberben benne van a lehetőség, hogy ne csak teremtmény legyen, hanem teremtővé is váljon.
- J: Úgy, mint az Isten?
- D: Úgy nem. Itt nem.
- J: Úgy nem, tehát abban a vonatkozásban nem. Az emberből lesz valaha Isten? Nem lesz. Tehát úgy, mint az Isten nem teremtő. Az ember teremtmény.
- I: Az ember mindig ember, nincs benne az Istennek a teljessége, nem azért jött, hogy az Istent megismertesse az emberekkel, más a létének a célja, a forrása.
- J: Mondhatjuk erre azt, hogy fejlődő lény?
- I: Persze.
- J: Jézus fejlődő lény-e? Az Ige? Az Ige nem fejlődő lény.
- I: Az ember számára az anyagvilág eltakarja a szellemet.
- J: Igen. Az embernek vonatkozása-e az, hogy megjelenik az anyagvilágban szükségszerűen a fejlődés vonatkozásában. Mi a helyzet Jézussal?
- D: Nála nem.
- J: Akkor Jézust hova soroljuk, embernek vagy Istennek? Szükségszerűen látjuk, hogy egyértelműen Isten volt, mert - ezt úgy fogalmazzuk korábban - az ember kimondott szava azonosítható-e a kimondóval?
- D: Embernél?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Igen.

D: Igen.

J: Minden esetben? Azt mondja az evangélium, hogy „a szív bőségéből szól a száj”. Aki, ami vagy, azt közlőd gyakorlatilag minden kijelentett, kimondott mondatodban, szövegedben. Azt mondjuk, hogy az ember kimondott szava azonos az emberrel. Az Atya kimondott szava azonos az Atyával. Ezért mondjuk, hogy az Atya kimondott szava Jézus, Isten. Ezért mondhatja azt, hogy Én és az Atya egy vagyunk? Azt mondja, hogy aki az Atyára kíváncsi, az nézzen Rám. Hogyan mondhatod Natánáel, hogy nem látod az Atyát? Mióta itt vagyok veletek! Tehát, ha valaki az Atyára kíváncsi, mit kell neki tenni? Jézust kell megvizsgálni. Jézussal kell megismerkedni. Mert akkor az Atyát fogja megismerni. Jézus, mint aki az Atya Igéje, így is élte meg magát? Hát világos! Hát ő nem embernek élte meg magát, hanem az Atya Igéjének. Ő mondta azt is, hogy az Atya nagyobb nálam. Ez hogy lehet?

I: Úgy, hogy nem tudja hordozni az Isten teljességét itt a Földön.

J: Az előbb azt mondtuk, hogy teljességében hordozta. Nagyon egyszerű a dolog. A kimondott mondatnál, amit az ember kimond, nagyobb az ember? Tehát a forrás?

D: Mindig nagyobb a forrás.

J: De ez nem jelenti azt, hogy más lenne. Ez csak a forrásra utal. Ez éppen olyan, mint a patak és a forrás. Van-e patak forrás nélkül? Van-e forrás patak nélkül? És mind a kettő egy és mégis másképp közelítjük meg. Amikor valakinek azt mondja Jézus, hogy ez az én testem, mi az Ő teste? Az Atya Igéje az Ő teste. Mi az Ő vére? Ez azért érdekes, mert Jézus mondja egy másik helyen, a Jézus 14:6-ban, hogy „Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet.” A zsidó hitben is, mint nagyon sok vallás hitében is a vér mit hordozott? A vér mindig az életet hordozta. Tehát, amikor azt mondja, hogy ez az Én vérem, és azt is mondta korábban, hogy Én vagyok élet. Amikor azt mondja, hogy a véretem igyátok, akkor ezzel mit fogalmaz meg? Mondhatjuk, hogy az Életet igyátok? Igyátok a tanítást, a szellemi tanítást, ami Én vagyok, az Igét egyétek és az Életet igyátok. Egyébként, ha ezt egy teológus végig gondolja a szöveg alapján, nem olyan bonyolult, ha én rá tudtam jönni, meg a testvéreim rá tudtak jönni.

D: Én nem hiszem, hogy rá tud jönni, mert le van „zárva”.

J: Ha egy kicsi nyitottság van benne és nem az egyházban meg a kereszténységben gondolkodik, akkor hamar rá kell neki jönni arra, hogy ez az ostya vonatkozásában nem jelentheti azt, hogy beleöltözik anyagtestként. Minek? Hogy újból átélje a kereszthalált, és ezzel etesse a test a testet?

D: Hülyeség. Nem mazochista Ő.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Nem mazochista az Isten. Amikor azt mondja a kenyérre – nem az ostyára mondja -, hogy Én az a kenyér vagyok a szellemnek, ami a valóságos kenyér a testnek: táplálék vagyok. Táplálék vagyok és ital. Táplálom a szellemedet, és itallal látom el az életedet. Fogyasszál engem! Gitta ebben gondolkodhatott? Ő abban gondolkodhatott, amit a katolikus vallás ebben a vonatkozásban a magáénak vall. Ezért probléma az álom a számára. Nem is érthette az álombéli jelentését, ha az valóban az angyaltól jövően valami újat akar kifejezni. Azt mondja, „az ostya a teremtés képe”. A régi teremtés képe. Itt nincs odaírva, hogy régi ostya a teremtés képe, de az új ostya visszautal arra, hogy az előző mondatban csak a régi szerepelhet. A régi ostya a régi teremtés képe.
- I: Ha a katolikus egyház által felállított ostya tartalma, ez az egész régi gondolkodásmód, ami ehhez kapcsolódik, hogy az Isten hogy teremtette meg az embert, az egész katolikus látásmód. Az új teremtés pedig, amit az angyal kínál fel az ember vonatkozásában.
- J: A régi ostya a régi teremtés képe, amiben jelen van az Ószövetség és jelen van az egyház. Nem az evangéliumok, mert az egyház nem az evangéliumok tanítását képviseli, hanem Pált, aki ugyancsak az Ószövetséget képviseli. Tehát a régi ostyában mindaz megjelenik, amit a római katolikus egyház, illetve a kereszténység a teremtésről, mint olyanról vall. Annak ellenére a magáénak tudja a kereszténység az Ószövetséget, hogy a saját tanítását Újszövetségnek nevezi. Mert Pál, összeötvözte a kettőt. Tehát mindabban, amikor valaki napjainkban egy templomban áldoz és az ostyát magához veszi, szellemileg mit vesz magához? Mindazt, amit az egyháza hitében az Istenről vall. És ebben benne van az Ószövetség teremtés-képe, benne van az Újszövetség, nem csak evangéliumi és Pál összes vonatkozása, a Jelenések Könyvével bezárólag. Mindezt, magához veszi. Ez a régi.
- I: Miért pont az ostyával hozza össze a teremtést?
- J: Mert arról álmodott.
- I: A teremtéshez annyi mindent lehetne kötni. De pont ostyát?
- J: Hogyan tudnád másképp a régit összefoglalóan megragadni egy tanításban, ami egyetlen mondat?
- J: A római katolikus egyház léte, működése, jelene és jövője az eucharistia körül forog.
- M: Ebben teljesedik ki, mert oda tudja tenni magát az Isten és az ember közé. Mert ez által tudják – mondják ők – kiszolgáltatni az Istent.
- J: Igen. Egészen pontosan, nagyon érzékletesen fogalmaztad meg, ugyanis azzal köti össze, hogy a pap által változik át az ostya, és a pap, mint nélkülözhetetlen szereplője ennek az eseménynek, nélküle nincsen eucharistia. Az eucharistia azt jelenti, hogy átváltoztatás. Tehát nélküle nem öltözik bele engedelmes módon az Isten.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Akármilyen a pap. Lehet az egy részeges állat, egy pedofil őrült, akkor is beleöltözik az Isten, mert a pap fel lett erre szentelve - egy másik pap által. Mert ezeket a papokat – mondja Pál – Jézus Krisztus alapította, a papi rendet, mármint a keresztény papi rendet. Azért az ostyát fogalmazza meg a teremtéssel kapcsolatban, mert ez a központi eleme az egész kereszténység vallásának. Persze a reformátusoknál például évente egyszer vagy kétszer áldoznak, és ott nincs ilyen átváltoztatás, ott egyszerű kenyeret adnak, nincs ostya, úrvacsora van, tehát ott egy megújult dolog van, de a lényeg nem változott. Tehát amikor az ostyát említi, és ez utal a római katolikus egyházára, s a teremtést hozza be, akkor gyakorlatilag mindazt, amit a római katolikus vallás összességében vall az Istenről, ami elsősorban az eucharistiában ötvöződik egyé a számára, az ott van az ostyában. E nélkül nincs teremtés. Azt mondja, hogy a teremtés ide fut ki. Az ostya, ha Jézus teste, akkor megváltotta az embert a római katolikusok szerint? Akkor csak ide fut ki a teremtés.

I: Tehát akkor ők birtokolnak mindent.

J: Így van. Az új ostya visszautal az álmára, hogy valami új ostyáról álmodott, amit ő nem értett. Ez az új teremtés képe. Tudunk-e valamit mondani az új teremtésre?

M: Az angyal tanítása az embert – ezeket a fiatalokat – gyökerében változtatja meg. Ez felér egy teremtéssel.

J: Felér egy teremtéssel. Ez a tanítás. Mit tanít az angyal a teremtés vonatkozásában, ami eltér az eddig ismerttől?

I: Mindent.

J: Egyrészt nyugodtan mondhatjuk, hogy mindenben más. Mondjunk egyet:

I: Hogy az ember eleve embernek lett teremtve.

J: Tökéletes. **A teremtésben az embert embernek teremtette.** Nyilván elsősorban szellemileg teremtette embernek, amelyik ugyanúgy testet ölthet, mint az Atya Igéje. De nem minden szellemi lényként létező ember, van, aki szükség szerűen testben kell, hogy létezzen. Ez a másvilágon, a szellemvilágban felfoghatatlan mértékben létezik. Tehát más ez a teremtés-kép, amit ez az új ostya jelképez.

„Álmomban az anyag jelentősége fontosnak látszott.” Hogyan kapcsolódik ez a régi ostyához?

M: Az anyagban való megnyilvánulás.

J: Világos. Amit eddig elmondtunk a római katolikus egyház ostyában megjelenő hitéről, ez az anyagvilágban jelenik így meg? A kérdésem az, hogy a másvilágon lesz-e mise, meg ott áldozni fognak?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- I: Mindenki megteremtheti a saját világát.
- M: Hála a Jó Istennek!
- J: Szükségszerű-e az, hogy ott is legyen szentmise meg eucharistia?
- I: Szerintem nem.
- J: Mit tudok megérvelni? Önmagának mond ellent; azt mondja, hogy az eucharistiában anyagtestet ölt újból az Isten, márpedig odaát anyagtest nincs úgy, mint itt, másképp van anyagtest. Arról nem is beszélve, hogy ez az egész kamu. Itt az anyagvilágban maga az anyag mindent megváltoztat. Azt mondja erre válaszként, hogy az ember, Ádám (Héber nyelven az Adam, embert jelent. Pontosan kifejezve Adam Ben Kadmon.) bűne megátkozta az anyagot. Hát ez, egy cifra mondat. Mire gondolhatunk? Mi az átok?
- I: Ne legyen veled az Isten.
- J: Nem, nem. Az angyal szerint mi az átok?
- M: Az Isten nélküliség?
- J: Az átok azt jelenti, hogy tilos, tiltott. Más a nyelvezete az angyal könyvnek. Ugyan úgy, mint az evangéliumoknak mint a hétköznapi nyelv. Tehát az eredeti teremtett ember bűne, az angyal tanításában mi volt Ádám bűne? Hogy a fényest választotta a Fény helyett.
- M: Amikor ott volt Ádám választási lehetősége, akkor ő a tudást választotta.
- J: Mi helyett?
- I: Az Isten helyett.
- J: Az Isten teremtette őt. Mi a jellemzője az anyagoknak ebben a vonatkozásban? Ami elválasztja őket az embertől? A tudást választották mi helyett?
- I: A ráhagyatkozás helyett.
- J: Tehát az Istenre való feltétel nélküli ráhagyatkozás helyett, ami az angyalokra jellemző, alapvetően jellemző, ezért azt mondjuk, hogy az anyagok nem rendelkeznek döntéssel, mert nincs rá szükségük. Az emberlétnek is ez a célja, hogy ebben a gyermekké válásában a ráhagyatkozásban jelenjen meg az Istenhez tartozása. **A teljes ráhagyatkozásban.** Ádám a tudást választotta a ráhagyatkozás helyett. Ezt mondja az angyal; hogy a fényest választotta a Fény helyett. A Fény, a ráhagyatkozás volt.
- D: És ezt most nekünk is ezt meg kellene élni ugyan úgy, az Istenre való teljes ráhagyatkozást, a bizalmat, a hitet.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Mit szóltok ehhez? Mit szóltok ehhez a „kellene” szóhoz?
- M: Hogy kellene, az nem elég. Mert mindenképpen az embernek döntenie kell.
- J: Én mást kínálok. A kellene, egy hiányt fogalmaz meg. A tanítvány már ebben valamilyen úton-módon benne van, és ő is elmondhatja, hogy még jobban kellene, még többet kellene, márpedig az Isten a tanítványnak nem a hiányt kínálja. Nem a hiány érzését kínálja. Nem a teljesítésre való ösztönzést kínálja. Én azt mondom, hogy megvan az iránya a törekvésnek. Az ember itt a Földön az Isten felé **csak törekedni tud**. Végül is lesz-e olyan állapota az embernek, amikor teljesen hiánytalanul, teljességében betölti mindazt, amit az Isten gondolt róla?
- D: Itt a Földön?
- J: Nem. A létezés folyamán.
- M: Az Isten végtelen. És az ember, ahogy törekszik az Isten felé, az is végtelen.
- J: Mivelhogy itt az Istent megfogalmazhatjuk úgy, hogy kimeríthetetlen.
- D: Sosincs vége.
- J: Az a cél, hogy a végére érjél? Nem az a cél. Ugyanis, amikor már ráléptél erre az útra, mit lehet elmondani rólad? Akkor már az Övé vagy? Akkor már a helyeden vagy, akkor már az Övé vagy. A boldogság, ami az ember számára olyan elérendő vágy, olyan kulcsmondat, az hogy van itt, hol van ebben a kérdésben?
- M: Az Isten felé törekvés, maga az Isten, maga a boldogság.
- J: Egészen pontosan Máté 5. fejezet azt mondja, hogy már itt és most; „Boldogok a szellemi nincstelenek”, vagyis akik éheznek és szomjaznak az Igét, „mert övék az Egek Királysága” Itt és most övék. Nem az a kérdés, hogy mennyire, hanem, hogy már a tied. A boldogságot hogyan definiáltuk?
- I: Istenben való lét.
- J: Nem.
- I: Ennek a megélése, átélése.
- J: Világos! A boldogság az Istennel vagy a Jézussal való kapcsolat megélése. Azt mondja a boldogság-mondásoknál, hogy az van Velem kapcsolatban, az a boldog, aki éhezik és szomjaz Engem, mint Igét. Mert amikor már éhezsz és szomjazsz, már az Övé vagy. Nem kell elérni valahova. Azt mondja, „Boldogok, akik szomorkodnak, mert vigasztalást nyernek.”. Miért szomorkodnak?
- M: Mert az Isten hiányában vannak.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Mert a Szeretetet, az Isten szeretetének a hiányában vannak. Nem csak úgy általában. Nem azért, mert ellopták a pénztárcámat. „Boldogok a szelídek” – tehát boldogok, vagyis Engem birtokolnak azok, akik szelídek, mert birtokba veszik a Földet. Mi a szelídség? Akik olyanok, mint Én vagyok. „Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az Igazságot.” Mi az igazság?
- I: Jézus.
- J: Tehát nem mi, hanem Ki az Igazság? Boldogok, tehát Engem birtokolnak, azok, akik Engem éheznek és szomjaznak. Tehát a boldogság ebben a vonatkozásban nem egy távlati cél, hanem aki már rálépett erre az útra, az attól, hogy rálépett, már boldog. A kapcsolat által már boldog. A boldogság mértékében lehet különbség. A különbséget a kapcsolat minősége határozza meg.
- D: A hit. Amennyire nyitott vagyok.
- J: Nyilván. Aki gazdagabb az Istenben a kapcsolat által, azt mondhatjuk boldogabbnak, aki kevésbé, az kevésbé boldogabb. De boldog. Az ember bűne, Ádám bűne megátkozta az anyagot, vagyis tiltottá tette az anyagot. Mert nem a ráhagyatkozást választotta, hanem a tudást választotta. Mit jelent ez a mi nyelvezetünkben?
- M: Önmagát tette a létezésének a középpontjába.
- J: Igen. Mondhatjuk-e azt, hogy a tudás fájával azt választotta, hogy tudni akarom az Istent? Mit jelent az, hogy tudni akarom az Istent?
- M: Az értelmet teszi az előtérbe.
- J: Ennél többről van szó. Aki tudja az Istent, az mit fejez ki ezzel a mondatával?
- I: Hogy én is Isten akarok lenni.
- J: Amikor azt mondja, hogy nem már hiszem, hanem tudom az Istent.
- I: Hogy egy szinten vagyok Vele. Mert ha tudom, akkor én is Isten vagyok valahol.
- J: Birtoklom az Istent. A tudásom által birtoklom az Istent, vagyis az Isten azt teszi, amit én akarok, mert birtoklom az Istent. Ha én valamit tudok, az már az én birtoklásomban van olyan értelemben, hogy a hatókörömben van, azt csinálom vele, amit akarok?
- M: Igen.
- J: Erről van szó.
- I: És akkor hogy jön ehhez a ráhagyatkozás? Mert akkor ezek szerint a ráhagyatkozás ellentéte kell, hogy legyen. Mert aki átéli, abban is benne van, nem jó szó rá hogy

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

birtokolja, mert abban nem az van, hogy az enyém és tudom, én is Isten vagyok. De mégis benne van. Az egyik félreecsúzás.

J: Most azt kérdezed, hogy mi a tartalma a ráhagyatkozásnak?

I: Nem, mert azt gondolom, hogy az az átélése.

J: Az átélés a ráhagyatkozás?

D: Biztos, hogy nem.

M: Azt jelenti, hogy Rá bízom magamat.

J: Hogyan bízom Rá magamat?

M: Feltétel nélkül.

J: Feltétel nélkül! Minden feltétel nélkül Rá bízom magamat. Amikor már én a saját magam számára nem is vagyok. Mert odaadtam magam. Megélhetem magam én-nek, sőt meg is élem magam én-nek, de nem ez határoz meg engem.

I: Ha nem élem meg, akkor nem tudom odaadni, nincs meg az a tudat, hogy odaadtam.

J: De ehhez nem kell mindig odaadni, ezt csak egyszer kell megtenni. Ezt nem minden pillanatban, hogy ebben is meg ebben is, mert akkor nem adtam oda magamat. Ez nem úgy van, hogy ma odaadom magam, holnap nem, a munkában odaadom, de a szórakozásomban nem.

M: Ott a rés.

J: Az odaadtam magamat, az azt jelenti, hogy aki én vagyok, mindenestől. Érthetőbb így a Ráhagyatkozás? Tehát jobban értjük-e most; Ádám bűne, Ádám tiltott dolgot való választása megátkozta, tiltottá tette az anyagot. Ez elkülöníti őt, mint embert, mint emberléte minden más létformától. Már a teremtésében is el van különülve. Ha tiltás letelik, az anyag újra szentség lesz. A szentség mit jelent?

M: Istenhez tartozó.

J: Akkor az anyag újból Istenhez tartozó lesz. Miért, most hova tartozik az anyag?

D: Emberhez.

J: Mert minden látásmód kérdése. Amikor arról beszéltünk, hogy az angyal tanítása szerint az embernek mi az alap vagy lényegi feladata?

I: Az anyagot visszavinni a szellembe.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Hogy az anyagi minőséget, szférát egyesítse a szellemi szférával. Most külön van az anyagvilág és külön van a szellemvilág. Márpedig forrását tekintve ez a kettő egy volt. De a teremtésben ketté vált. Elsősorban miben jelenik ez meg? Az ember látásmódjában. Az Isten látásmódjában ez a kettő egy-e?
- M: Minden egy.
- J: Az Isten látásmódjában egy, de az ember látásmódjában az emberért lett a teremtés. Azt mondja az angyal, hogy az ember nem a teremtés koronája, hanem a teremtés lelke. Még egy dolog támasztja ezt alá. Az angyal könyv és az evangéliumok bizonyos tanítása is azt mondja, hogy minden, ami a teremtés által létezik, az embert szolgálja. Az Isten is?
- D: Ha minden, akkor Ő is.
- I: Hát Jézus is ide jött értünk.
- J: Az Istennel együtt minden az embert szolgálja.
- D: Ezért mondja az angyal, hogy akkora az ember, hogy még én sem látom.
- J: Mert az ember az Ószövetséggel ellentétben, a régi ostyával ellentétben mire teremtődött?
- D: Hídnak.
- J: Feladatra teremtődött. Mert a híd egy feladatot valósít meg. Nem is akármilyen feladatra teremtette az embert, hanem Istenhez és nagybetűs Emberhez méltó feladatra. Eltűnik a kereszténység által valamiféleképpen érzékelhető Mennysország, amelyben: átkerülök a Mennysországba, és ott mit csinálsz? Hát nem tudom, jól érzem magam. Mi jön helyébe? Egy aktív, tevékeny, szeretettel teli, dinamikus, fénylő és ragyogó világ. Amelyben az ember, egyszerre amikor átkerül, a Tomkins szerint megnő. Végtelen nagyságúra nő, és azt éli meg, hogy minden Ő maga, és mégis én vagyok. Már is egy kicsit az ember jobban érzi magát attól, hogy nem arról van szó, hogy majd odaát imádjuk az Istent és imádjuk és imádjuk és imádjuk, mert nem az imádattal imádjuk, hanem a szeretettel, a tevékenységgel, az odaadottsággal.
- M: Én úgy élem meg, ott folytatjuk a feladatot.
- J: Tehát az anyag újra szentség lesz, tehát Istenhez tartozó lesz az Ember által. Az Ember fogja újból azt az egységet létrehozni, ami korábban az Istenben már megvolt.
- M: A helyére kerül.
- J: Minden a helyére kerül az Ember által. Azt nem tudom, hogy mit jelent az a mondat, hogy letelik, illetve az a szó. Hogy mikor telik le. Ez nekem egy rejtély, de egy dolgot

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- tudok csak ebből kihámozni, hogy arra utal, hogy egyszer ez az egész világ így, ahogy most megéljük, el fog múlni és átveszi helyét egy sokkal ígéretesebb.
- M: Azt mondtuk régebben, hogy az átok akkor telik le, ha rájön az ember, hogy ez egy lehetőség volt, ami nem bűn.
- J: Valószínűleg ez a letelik szó nem a legjobb arra, hogy közvetítse azt a tartalmat, amit az angyal sugall.
- M: Azt jelenti, hogy egyszer vége lesz.
- J: Így van. Mert az anyag is Isten gyermeke.
- D: Az összes emberre gondol itt?
- I: Akkor az nagyon soká lesz!
- J: Várható-e az, hogy mindez akkor történik meg, amikor minden ember kivétel nélkül megfelel ennek a feladatnak?
- I: Nem lehet, mert az emberek egyesével vannak bekötve Istenhez, nem csoportosan.
- M: Akiben nincs meg, aki nem hisz, az élettelen, és azt levágják az Élet Fájáról.
- J: De valahol azt reméljük, hogy előbb-utóbb mindenki megtér. Olyan régóta reméljük, vágyjuk, szeretnénk. Van ennek egy alapproblémája. A teremtés az alapproblémája. A teremtő úgy működik-e ebben a kérdésben, hogy megteremtette a világmindenséget, az embert, és akkor be van fejezve?
- D: Nem. Folyamatosan teremt. Még most is.
- J: Folyamatosan realizálódik-e az ember léte a lehetőség által? Mindig vannak-e olyan emberek, akik most indultak?
- D: Persze! Lesznek is!
- J: Ha egyszer mindig lesz ilyen, akkor nem mondhatjuk, hogy az emberiség egésze, mert az emberiség, mint olyan, nem is létezik, mert az egy behatárolt mennyiség. És ez folyamatosan változik. A második kötet vége felé volt egy olyan érzésem, hogy ennek a négy fiatalnak a magatartását, az angyalokkal való párbeszédének az eredményét úgy értékelte, mint amikor megtörténik általuk, bennük mindaz, ami még soha nem történt meg ezen a Földön, vagyis amit itt tanít. Ez most arra enged következtetni, hogy ez mindig az adott ember világáról szól. Egy nagyon messzemenő következtetésekre és kibontásra adó témakört kell itt azért megemlíteni, hogy mi a különbség az ember világa és a világmindenség között. Van-e az ember világán kívül olyan világmindenség, amely tőle független?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- D: Nincs.
- M: Minden mindennel összefügg.
- J: Minden mindennel összefügg – ez is igaz, de a te világmindenségeden kívül van-e?
- I: Az embernek a látásmódja – ha csak az anyagvilági világmindenségre is gondolok – az is korlátozott. Hány univerzum, hány világmindenség van, aminek a létét csak feltételezzük. Mégsem tőlem függ a létezése.
- J: Teljesen más területen azt mondja az angyal, hogy „Te teremtetted a jót és a rosszat. Válaszd a jót és a rossz eltűnik.” Az ember, teremtő. Mit teremt elsősorban?
- M: Önmagát. A saját világát.
- J: A saját világmindenségét. Mit jelent ez?
- D: Az én világmindenségem nem olyan, mint a te világmindenséged.
- J: Erről van szó. Nincs két egyforma világmindenség, mert mindenki másképp látja valamiképp a lehetőségeket. Abban a világmindenségben kell neki rendet teremteni, boldognak lenni és az Istent megtalálni. Ebben vannak kapcsolódási pontok a másik emberrel, és vannak, amik nem kapcsolódnak. Akkor van ennek a legnagyobb területe, amikor a teljes egység létrejön két ember között. Akkor tud kapcsolódni a két világmindenség. Ezért most úgy tűnik, hogy azt kell mondanom, hogy ez a feladat, hogy ő híd legyen, ez mindenkinek személyes feladata. Mert a híd szerepét a saját látásmódja által tudja megvalósítani. Azt mondja az angyal, hogy mindenben lásd meg Őt. Ha Őt látod meg mindenben, akkor még mit látsz meg mindenben? A Szellemet. Ha a Szellemet látod meg az anyagban mindenben, akkor egyesítetted a kettőt. Akkor nincs külön anyag és nincs külön Szellem. Mert akkor az Istent láttad meg mindenben.
- M: A kérdésem a 175. oldalhoz kapcsolódik a régi Angyalkönyvben, 30. Beszélgetés Gittával:

„És lesz Új Föld és Új Ég.”

Előtte beszél arról, hogy régen külön volt a tett és a hit. Értem azt, hogy a tanítás által egy új Föld lesz. De az új Ég nem értem, ugyanis, ha az Eget a Mennyel azonosítom, és a Mennynek miért kellene újjá válni, megváltozni, ha az ember a Földet a gondolkodásával az angyal tanítása által lehetőségként megkapja megvalósítani. De az új Ég mit jelent?

- D: Ha az ember a gondolkodásával meg a cselekedeteivel alakítja önmagát, alakítja a világot, akkor ezzel alakítja-e a szellemi létet is?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: A saját szellemi létét?
- D: A sajátját alakítja. Ez által a Mennyország, a szellemvilág alakul-e?
- I: Mi van akkor, ha ezt egybe kell érteni, és az új Föld és új Éggel azt akarja érzékeltetni, hogy lesz egy új világ.
- J: Abban látom a problémát, hogy a szövegnek, magának a tanításnak a tartalmától elkülönülve nem lehet vizsgálni. 10 sorral feljebb az az alapkérdés, hogy teszel-e szolgálom? Ez az eredeti kérdés. Visszakérdez Gitta, hogy mi a tett? Gitta azt mondja, hogy keveset teszek. Gitta nem válaszol a saját kérdésére, márpedig megkérdezték, hogy „teszel-e szolgálom?”. Mit mutat ez, hogy keveset teszek? A tett, mint olyan, az Angyalkönyv egészében milyen minőséget foglal el, milyen helyen? Mondhatjuk azt, hogy központi helyen van? A legközpontibb helyen van? Az adás, tett-e?
- Igen.
- J: Mikor? Csak akkor tett, ha önzetlen. Mert tenni másképp is lehet. Tehát az önzetlen tett csak az adás. Jézusnak mi az új neve?
- D: AD.
- J: Ezzel mit mondott az Addal? Hogy tegyél. Tehát a tett és az AD tartalma összefonódva központi helyet foglal el az angyal tanításában az emberré válás folyamatában. Ugye Gitta itt mosakodik egy kicsit, hogy nem használom fel az erőt, ami adatik, ennek mi az oka. Mi a helyzet nálad a tevésselel? Teszel-e szolgálom? Erre azt mondja, hogy keveset tett. Külön volt a tett és külön volt a hit. Mikor?
- I: Amikor nem önzetlenül tett.
- J: Amikor kevésnek élte meg a tettet. Hogy keveset tesz. Erre egy új területre vezet Gittát, amikor a hit és a tett vonatkozását összehozza? Keveset teszel. Milyen tetről lehet itt szó?
- M: Az önzetlen tetről.
- J: Aztán?
- I: Hogy a hit hiányzik.
- J: Milyen tetről van szó, ami itt azért valamiféleképpen azért nem egy általános formában jelenik meg az által, hogy a hittel hozza kapcsolotba.
- M: Másokért való tett.
- J: Önmagadért való tett is? Mert ha másokért teszel, akkor önmagadért teszel?
- M: Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Istenért való tett? Az Istenben való tett? Az Istenben való tett – maradhatunk ennél a megfogalmazásnál. Ami a fejlődésedet szolgálja.
- M: Mert a nélkül való tett üres tett – azt mondja.
- J: Ez a fejlődésedet szolgáló tett akkor is tett, ha másért teszed. Ha más a haszonélvezője a tettednek. De akkor is, ha fejlődsz általa, akkor az Istenben teszed. Az Istenben való tett a hittel már összehozható. Nem egy általánosságban megfogalmazható dolog. Azt mondja, hogy sok üres tett. Mit nevezünk ebben a vonatkozásban, ebben a kérdéskörben üres tettnek? Az Isten nélküli tett. Amikor csak a tevéseért teszem. Ugyanis azzal, hogy ha én meghegesztem a hintaágytak azt a kis alkatrésztét, ami most mozog, beljebb kerülök az Istenbe?
- I: Ha értem csinálod, akkor igen.
- M: Mindenkiért csinálod, aki ráül.
- J: Ettől sem én nem fejlődök, sem ti nem fejlődtek. Ez egy szükséges valami, aminek van erkölcsi hozadéka? Nincs. Ha meg van csinálva, meg van csinálva, ha nincs megcsinálva, nincs megcsinálva. Az ember létének nem az a célja, hogy mindent megjavítson, ami nem működik úgy, ahogy kellene. Amikor az ember az Isten nélkül teszi, ami nem hoz fejlődést...
- M: De te Istenért teszed, remélem.
- J: Hát így is fel lehet fogni, hogy ha én az Övé vagyok, akkor minden tettem Benne zajlik. De aki Nélküle él, az nem tud Jézusért tenni. „Szíved irtózik az üres tettől immár.” „Te már tehetsz, és az nem lesz üres.” Hogy lehet ez? Mi által?
- M: Az angyal tanítása meg a hit által.
- J: Világos! Hát most tanítottalak erre. „Ti mindnyájan figyeljétek a keskeny átjárót.” Mi a helyzet ezzel a keskeny átjáróval? Az Isten Királyságába való átjárás helye. Ez, mint egy fogalom jelenik meg, mert ott a keskeny átjáróban már a tett és hit egy lesz. Az Istenben tudsz-e tenni önzetlenül hit nélkül? Nem. Tudsz-e hinni az Istenben tett nélkül? Nem. Már is a kettő egy. Milyen a régi Föld és régi Ég?
- M: Az Isten nélküiségben való létezés. Anyagi.
- I: Szerintem minden régi Föld és minden régi Ég, amíg az ember ezzel nem találkozik.
- J: Az angyal tanítása minden vonatkozásban újat hoz. Ezért a régi Ég mit jelképez ebben az esetben? A régi Ég? A régi Istent, a régi Mennyet, a régi Szellemi tanításokat, minden vallást, minden tartalmat, ami a másvilágra vonatkozik. Az Új Földön az ember az anyagiságában új értelmet kap? Az új Égben egy új Isten jelenik meg?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- D: Igen.
- I: Amiben benne lesznek már az angyalok is.
- J: Eddig is benne voltak. Csak nem láttad az embere. Miért nem látta az ember? Még most sem látja.
- I: Mert nem mutatkozott még így be. Jézus nem beszélt így róla.
- J: Így van, egyrészt nem mutatkozott be, másrészt még nem terjedt el kellőképpen ennek az ismerete. De még ha elterjed is, vajon melyik vallásában élő embert győzi meg arról, hogy a régit el kellene hagyni.
- M: Egyiket sem. Be vannak csontosodva.
- J: Azért az új Ég és új Föld megint milyen vonatkozásában jelenik meg: az emberiség egészében, vagy éppen az adott személy esetében? Mindig az adott személy esetében.
- M: Egyéni látásmódban.
- I: Felismerés és változás mindig csak belülről, egyénenként lehetséges.
- J: Összehozhatjuk a Hang tanításának azon tartalmával, amikor azt mondja, hogy minden ember csak önmagáért felel. Ugyanis, ha a másikért is felelne, ő nem jutna oda, és nem láthatná meg, amíg a másik ember is meg nem látja. Addig kellene neki görcsölni, amíg a másik embert rá nem veszi valamilyen úton-módon, akár kényszerítve is, hogy lásd már végre meg.
- M: Kívülről.
- I: Nincs kívülről befelé.
- J: És ez nem megy. Hogyan szólít fel Jézus az evangéliumokban mindarra, amit itt most teszünk, és amit itt az angyal kér minden vonatkozásban? Mondhatjuk-e, hogy alakítsd át a gondolkodásodat? Ugye azt nem mondta, hogy alakítsd át és be van fejezve, hogy fogadd el, hogy én vagyok az Ige, és be van fejezve. A gondolkodás-átalakítás folyamatában jelenik meg. Ennek jelenleg a csúcát képezi számunkra az angyal tanítása.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Hozzászólás:

Kedves Testvérem, Testvéreim!

Hallgatva az elmúlt hetek vasárnapi anyagait, a következőket kínálom fel:

Az angyal többségében az anyagvilágbeli állapotok formájából, tartalmából kiindulva, vagy arra rámutatva tanít annak szellemi megfelelőjéről, értelméről. Teszi ezt hasonlatok, jelképek fogalmak stb.- n keresztül.

Az Új Föld Új Ég, azaz az Új Világ az Őt befogadó és tanulók szíve mélyén az Istenből, az angyal és ember Egységén át arra a látásmódra juttat, hogy mindenben lásd meg Őt. A kérdés, hogyan? Nem úgy, ahogy a világi és hívő ember a földi szemeivel látja és csodálja, annak külső, anyagvilágbeli, természeti formáját, harmóniáját, szépségét stb.,

Nyilván ez is ott van, de az angyal ennél "többet" kínál, és tanít a választottaknak az Őt szívükbe befogadó lelkületűeknek. Azt a Szellemi újat, azt a benső lényegét, mely új benső szervekkel látható, érthető, élhető. Ehhez elmaradhatatlan az Istenre való, feltétel nélküli ráhagyatkozás, a teljes odaadottság, mert Jézuson, vagyis az Igén keresztül tudja a tanítvány befogadni, meglátni, megérteni mindazt, ami az isteni jó és az isteni igaz. Közvetlenül a saját világában az angyallal való kapcsolata által, közvetetten pedig a testvéreinek keresztül, valamint a Jézus által adott és felismert feladatban tudja az előzőt szeretetben az utóbbit (akarátát) a tetteiben megvalósítani. Úgy is megfogalmazhatom, hogy az adást szolgálatban, a szolgálatot adásban realizálni.

Minderre a földi létezéseinkbe, az anyagvilágbeli életünk egyéni útjai során van lehetőség, hogy Istenből Istennel és Istenben EMBERRÉ tudjunk válni.

A két végtelen találkozása, anyag és szellem násza a szívben, a tértelen térben EGY, ami beteljesedik az Új Világ képében, az új látásmód által.

Számomra ez jelenti az „anyag átszellemesítését, vagy visszavitelét”, mely fogalmat az ezotéria használ.

Szeretettel és örömmel: K.

„OLY NAGY AZ EMBER, MÉG ÉN SEM LÁTOM.”

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Bodolóczki Gabriella

Szerkesztette: Petróczi István